

VÁLASZTÁS CSORVÁSON

**Tájékoztató a helyi önkormányzati képviselő és polgármester,
valamint a kisebbségi önkormányzati képviselők**

2010. évi választásának eredményéről

2010. október 3-án városunk minden választójoggal rendelkező lakosa 3 szavazólap kitöltésével nyilváníthatta ki választói akaratát. Dönthetett a polgármester és a helyi önkormányzati képviselők személyéről, valamint szavazatával hozzájárulhatott a megyei közgyűlés összetételének kialakításához. Azok a választópolgárok, akik kérték felvételüket a cigány vagy a szlovák kisebbségi választói névjegyzékbe, megválaszthatták Csorváson a cigány és a szlovák kisebbségi önkormányzat képviselőit.

A helyi önkormányzati képviselő és polgármester – választás, valamint a cigány és a szlovák kisebbségi önkormányzati választás Csorváson **érvényes és eredményes** volt. A helyi választás napján a 4485 szavazásra jogosult személy közül 1964 választópolgár adta le szavazatát, a **szavazási részvételi arány tehát 43,79 %** -os volt. A **cigány kisebbségi önkormányzati választáson** a 71 választópolgárból **19,72 %**, azaz 14 fő adta le szavazatát a jelöltekre, míg a **szlovák kisebbségi önkormányzati választáson** a 38 választópolgárból 34, fő, azaz a választópolgárok **89,47 %** -a szavazott.

A négy csorvási polgármester – jelöltre összesen 1940 érvényes szavazatot adtak le.

- Hamar Csaba, a „Csorvás Megújulásáért Egyesület” polgármester – jelöltje **640**,
- Dr. Heinerné Dr. Kecskés Aranka, független polgármester – jelölt **262**,
- Dr. Pappné Darida Andrea a FIDESZ – KDNP polgármester – jelöltje **388**,
- Szilágyi Menyhért független polgármester – jelölt **650** érvényes szavazatot kapott.

A választási törvény szerint a legtöbb érvényes szavazatot kapott jelölt töltheti be a polgármesteri tisztséget, így a **2010 – 2014. éves választási ciklusban Csorvás Város Polgármestere Szilágyi Menyhért úr lett.**

Településünk Képviselő – testületének 8 képviselői mandátumi helye megszerzéséért 30 képviselőjelölt indult a választáson. A 30 jelölt közül az a 8 személy lehetett és lett megválasztott települési képviselő, aki a legtöbb érvényes szavazatot kapta.

Ők – a megszerzett érvényes szavazatok szerinti csökkenő sorrendben – a következők:

1. **Dr. Kaszai Balázs**, a FIDESZ – KDNP képviselőjelöltje **932**,
2. **Hamar Csaba** a Csorvás Megújulásáért Egyesület képviselőjelöltje **841**,
3. **Dr. Bárány Magdaléna** a Csorvás Megújulásáért Egyesület képviselőjelöltje **741**,
4. **Kelemen Mihály** független képviselőjelölt **693**,
5. **Baráth Lajos** független képviselőjelölt **617**,

6. **Bencsikné Dr. Zahorecz Ildikó Katalin**, a FIDESZ – KDNP képviselőjelöltje **578**,
7. **Dénes István Bálint**, a FIDESZ – KDNP képviselőjelöltje **573**,
8. **Dohányos András** független képviselőjelölt **546** érvényes szavazatot kapott.

A cigány kisebbségi önkormányzat képviselő – jelöltjei tekintetében személyenként az alábbi számú érvényes szavazatot adták le az arra jogosult választópolgárok:

- **Lukács Kálmán 14**,
- **Lukács Margaréta 14**,
- **Szöke Károlyné 14**,
- **Pusztai József Károly 14** érvényes szavazatot kapott.

Mivel a kisebbségi önkormányzat testülete a törvény szerint 4 tagú, ezért Ők mind a négyen tagjai lettek a Csorvási Cigány Kisebbségi Önkormányzat Testületének.

A szlovák kisebbségi önkormányzat képviselő – jelöltjei közül

- **Gyimesiné Hugyik Erzsébet 33**,
- **Mochnács Mihály 30**,
- **Kovács Györgyné 29**,
- **Laurinyecz György 26**

érvényes szavazatot kapott a választópolgároktól.

Ők is mind a négyen képviselői lettek a Csorvási Szlovák Kisebbségi Önkormányzat Testületének.

A választópolgárok, a jelöltek és a jelölő szervezetek, továbbá a választási eljárás lebonyolításában közreműködő választási szervek törvényes keretek között gyakorolták a választással kapcsolatos jogait és teljesítették kötelezettségeiket. A választási törvények megsértésére hivatkozva senki sem élt jogorvoslattal.

A Helyi Választási Bizottság és a Helyi Választási Iroda körültekintő munkájának, és a felkészült szavazatszámoló bizottságoknak köszönhetően a szavazás törvényesen, zavartalanul és gördülékenyen zajlott le. Szerencsére – de bizonyára az alapos előkészítő munkának köszönhetően is – olyan rendkívüli esemény sem történt, ami akadályozta, vagy zavarta volna a választás lebonyolításának törvényes menetét.

A választás napján is a Csorvási Rendőrség és Polgárőrség őrködött a város nyugalma felett.

A Helyi Választási Iroda nevében Nekik is, és mindenkinek köszönetet mondunk, aki valamilyen módon hozzájárult a választás törvényes és eredményes lebonyolításához.

Helyi Választási Iroda Vezetője

A Falugazdász Tájékoztatója

Gulyásné Gál Gabriella falugazdász munkaterv szerint tájékoztatót készített a képviselő testület ülésére. Tekintettel arra, hogy a tájékoztató több olyan információt tartalmaz, amely az őstermelőknek, a gazdálkodóknak fontos, az előterjesztést változtatás nélkül az alábbiakban közöljük.

Szilágyi Menyhért polgármester

Tisztelt Polgármester Úr, Jegyző Asszony és Képviselő-testületi Tagok !

Mielőtt a beszámolómat elkezdeném, szeretnék gratulálni a Polgármester Úrnak és a Képviselőknek a megválasztásukhoz, és egyben eredményes munkát kívánok az elkövetkező évekhez.

A tavalyi testületi ülésen nem tudtam részt venni, mivel a két hivatal (MGSH és MVH) megegyezése révén 3 hónapra áthelyezésre kerültem. Január 1-től viszont újra én látom el a feladatokat Csorváson és most már Gerendáson is. Ezért **változott az ügyfélfogadás rendje is, így hetente kétszer - kedden, és csütörtökön - vagyok a településen.** A szerdai napon Gerendáson, a többi napokon Orosházán látom el a feladatokat.

A 2010-es év változást hozott az **őstermelői igazolványok** megújítása kapcsán, mint azt többen tapasztalták. Az igazolvány **érvényesítéséért 1000 Ft-ot** kell csekken befizetni, az **új igazolvány kiváltása viszont 2000 Ft-ba kerül az idei évtől.** Az érvényesítést az ügyfél kérelmére végezhető el, erre szolgált az adatnyilvántartó lap. Ezt kértük minden termelőtől, aktualizáltuk, és fénymásolatát csatoltuk a vezetőlapokhoz. **Fontos, hogy sokan nem az őstermelő igazolvánnyal együtt tartják ezt az iratot, pedig ez az érvényesség egyik feltétele.**

A településen 322 db igazolványt újítottam meg, ami 470 főt jelent, ebben nincs benne az utolsó negyedéves adat, új igazolványt 15 db-ot készítettem el, ami 22 főt érintett.

Az idei évtől minden őstermelői igazolvány, amit érvényesítettünk, iktatásra kerül, és gépi számla készül. Ez megnöveli az adminisztrációs kötelezettséget számunkra. Ez az oka, hogy csütörtökön csak délig van ügyfélfogadás, és a délután adminisztrációs tevékenységgel telik.

A támogatás igénylése a már megszokott rend szerint történt, elektronikus úton meghatalmazással. Közel 290 kérelem került beadásra. A Csorvási Gazdák Szövetkezet segítségével sikerül megoldani a feladatot időre, amit ezúton is köszönök. Az elektronikus rendszer talán egy kicsit jobban működött az elmúlt évekhez képest, de a változások a kezdetben okoztak kisebb problémákat. Ezekre felkészülve próbáltam az időpontokat úgy egyeztetni, hogy az ügyfelek ebből ne vegyenek túl sokat észre.

Sajnos az idei extrém időjárási viszonyok megnehezítették a gazdák minden napjait. A tavaszi időszakban lehullott nagymennyiségű csapadék hátráltatta a vetést, sajnos bizonyos területeken nem is lehetett a területet bevetni. Május 14-én jégeső is károsította a növényeket, főleg a repcét és napraforgót érintette. A betakarításkor kiderült, hogy a kalászosokat is nagyobb mértékben károsította, mint amire számítani lehetett. Minőségi kifogások merültek fel a learatott gabonával kapcsolatban, így az értékesítéseknél

problémákat okozott.

A beadott vis maior adatok alapján közel 1000 ha területet érintett a belvíz Csorvás határában, amiből közel 300 ha területet el sem sikerült vetni. Sajnos a helyzet a betakarítás idejére sem javult.

A folyamatos esőzések miatt, a kombájnok és szállító járművek nem tudtak rámenni a felázott talajokra, és csak nagy nehézségek árán sikerült betakarítani a kalászosok egy részét. A kukorica és napraforgó esetében sincs másképpen, ez késlelteti az őszi talajelőkészítést, és az őszi vetések is csúsznak. Már most látszik, hogy lesz olyan terület, amit ősszel nem lehet megmunkálni. A termelők visszajelzése alapján tudom, hogy van olyan repce, amit sikerült elvetni, de kezelés után az őszi nagy mennyiségű eső hatására már kipuштult.

A támogatást a vis maiorral érintett területekre is megkapják a gazdák, ha azt bejelentették. A támogatás összege hektáronként az idei évben 47 480 Ft, ez csökken és az ellenőrzések utáni pontosításkor kiderül, mennyi lesz a visszaosztás mértéke. **Az idei időjárási viszonyokra tekintettel az Unió engedélyezte az előleg kifizetését. Így október 18-tól az MVH megkezdte a 23 700 Ft/ha kiutalását. Minden olyan termelő megkapja, akinek a kérelme rendben van, más esetben a kifizetést december elsejétől tervezik. A túligénylés rendezése, az ehhez kapcsolódó adategyeztetés novemberre várható.**

A támogatások kiutalásához kapcsolódóan került sor a regisztrációs adatok pontosítására, ez főképpen a bankszámla számokra vonatkozott. Az MVH csak saját névre szóló bankszámlára utal, ezért volt szükség az érintett termelőknek az adatok pontosítására és szükséges melléklet megküldésére. Az adategyeztetést a hivatal kérésére mi végeztük el.

A támogatásokhoz kapcsolódóan fontos feladatomban tartom, hogy a termelőknek felhívjam a figyelmét a kötelező adatszolgáltatásokra, és annak elmulasztásához kapcsolódó szankciókra.

Ilyen a nitrát jelentés, ami a kölcsönös megfeleltetés egyik része. A jelentést december 31-ig kell elküldeni, az idei évtől kezdődően már ügyfélkapun keresztül is beadható. Ehhez kapcsolódóan nagyon fontos a talajvizsgálat elvégzése, valamint a gazdálkodási napló vezetése a nitrátérzékeny területeken. Egyre nagyobb számban történik az ellenőrzés és nem megfelelés esetén a támogatási összegből levonásra kerül a százalékos összeg. A gazdálkodóknak segítünk a nyomtatványok biztosításával, a blokkszámok alapján segítünk beazonosítani, hogy nitrátérzékeny területre esik-e a területük, valamint a gazdálkodási napló vezetéséhez is adunk segítséget.

Nagyon fontos a vis maior események időben törté-

nő bejelentése, amire 10 munkanap van adva. Az időpont elmulasztása problémát okozhat.

Az ügyfelek tájékoztatása a meghirdetésre kerülő támogatásokról és pályázati lehetőségekről is feladat. Az idei évben nem sok lehetőség nyílt a pályázási és támogatás igénylésre, remélhetőleg a következő évben, vagy a hátra lévő időben több lehetőség nyílik.

Jó hír a gazdálkodóknak, hogy a következő évtől nem kell víztársulati hozzájárulást fizetni, de az idei évre ez nem vonatkozik. A víztársulat méltányosságból elengedi a befizetést, ha termelő tudja igazolni az őt ért kárt, minden más esetben a befizetéstől nem tekinthetnek el.

November hónap feladata, hogy felhívjuk a figyelmét azon termelőknek, akik nyertek az Agrár –környezetgazdálkodási célprogramban, a gazdálkodási napló beadásának időpontjára. **A beadás határideje november**

ber 30, és csak elektronikus úton történhet. Sajnos nem sok termelőt érint.

Ebben a hónapban várható a túligénylések rendezése is, bízom benne, nem sok termelőt fog érinteni.

Röviden ennyit szerettem volna mondani, és minden tudásommal azon leszek, hogy az elkövetkező időszakban is segítségére tudjak lenni a településen gazdálkodóknak. Az Önkormányzat segítségét köszönöm, hogy biztosítja a helyet és internet elérhetőséget a munkám elvégzéséhez. Remélem a következőkben is megkapom ezt a segítséget és ezt a munkámmal meg tudom szolgálni.

Bizalmukat megköszönve eredményes és sikeres munkát kívánok a testület minden tagjának.

Gulyásné Gál Gabriella
falugazdász

Tanfolyam bemutató

Számítógép és internet alapismeretek tanfolyamot bemutató foglalkozásokat tartok 2010. november 9-én (kedden) és november 11-én (csütörtökön) 17 – 20 óráig.

A bemutató foglalkozások célja megismertetni az érdeklődőket a tanfolyam anyagával, a tanfolyam helyszínével, és az oktatás módszereivel.

A bemutató foglalkozások helyszíne az István király utcai általános iskola számítógépterme. A részvétel ingyenes, jelentkezés a meghirdetett időpontokban a helyszínen.

Murvai József
számítástechnika szakos tanár

Erdély 2010

2010. szeptember 11. Hajnali négykor félszázan toptunktunk buszra várva a Topogó nevezetű kocsmá előtti parkolóban, majd pakkjainkat gondosan elhelyezve a járgány csomagtartójában, mindenki helyet foglalt a kényelmes üléseken. Méhkeréknél intettünk búcsút a Magyar Köztársaság zászlajának és nekivágtunk annak a négy órás, éles fordulókkal kanyargó 1200-2000 méter tengerszint feletti hegyi útnak (kígyóútnak), amely síkvidékhez szokott ember számára nem kis izgalommal járt. A szerpentin egyik oldalán égbenyúló fenyvesekkel ékesített hegyek, a másik oldalon a félelmetesen ásító szakadék, ahol az erdő fáiinak tetején jártunk. Torockóig meg sem álltunk. Sokan kékeslila ujjakat dörzsölgették, félelmükben szorongatva ülőhelyük karfáját úgy, hogy majdnem vizet faszítottak belőle. Torockó az a település, ahol "naponta innen kétszer kel föl a nap" (a felkelő nap a Székelykő gerince mögé kerül, majd újra megjelenik a látóhatáron), ahogy azt Jókai az Egy az Isten című regényében megírta. Festői természeti környezetben jellegzetes arculatú község. Fehérre meszelt házakkal szegélyezett utcák az "Egy az Isten" hitet hirdető templom felé haladnak. A főtéren levő vízmedencét forrás táplálja, itt mosnak az asszonyok. Érkezésünkkor belecsöppentünk a falunapi forgatagba: sátrak sokasága, bográcsban rotyogó birkapaprikás csalogató illata, a kultúrház színpadán kórusok, néptáncosok színes műsorai. A magyarországi testvértelepülésről, Tápióbicskéről is jöttek látogatók, természetesen gazdagon díszített ünnepi népviseletbe öltözve mindenki. A népművészeti és ipartörténeti múzeumának értékes

gyűjteményeit is megcsodáltuk. A régi idők virágzó gazdaságáról tanúskodó vízimalma is ritkaság. Torockó után szálláshelyünkre, a legnépszerűbb nyári üdülőhelyre utaztunk, de nem teljesen alaptalan a hasonlattal, a "székelyföldi Balaton"-hoz. Fürdőváros, elegáns üdülőteleppel az úgynevezett Sóvidék területén. A festői környezetben, erdei tisztáson elhelyezkedő Teleki Kert nyári hónapokban ideális helyszín gyerektáborok, erdei iskolák szervezésére. A Teleki Oktatási Központhoz tartozó kerthelyiség területén tizenegy, egyenként négy személyes fából készült nyaraló, valamint sátorozásra alkalmas terület is található. A Teleki Kertben levő központi épületben kétszemélyes vendégszoba, valamint higiénias helyiségek vannak. Sportolási lehetőség is adott. A Teleki Kert lakói számára a Teleki Oktatási Központ konyhája és étterme kitűnő étkezési lehetőséget biztosít. Mi a Teleki házat szálltuk meg. Első vacsoránk (csorba leves, rántott szelet, krumplipüré, dinsztelt káposzta, gyümölcskehely) elfogyasztása után elfoglaltuk minden igényt kielégítő kényelmes szobáinkat. Volt, aki lepihent, mások esti sétára indultak. Milyen kicsi a világ, mert teljesen véletlenül tíz éve egymást nem látott debreceni és csorvási unokatestvérek itt találkoztak.

Második nap szikrázó napsütésre ébredtünk, amelynek nem csak fénye, hanem melege is volt. Ugyanakkor otthonról hideg, szeles, nagymennyiségű csapadékos időről érkeztek a hírek. A program szerint Gyergyószentmiklós felé vettük utunkat; a Gyergyómedence legnagyobb települése 800-820 méter magasságban. Jelentős kereskedelmi központ volt és ma

is az. A katolikus templomának ajtókeretében 1498-as évszám szerepel. Nevének eredete vitatott. Sokféle állítás közül az egyik hagyomány azt tartja, hogy a területre legelőször betelepődők felkiáltásából ered: "Jer! Jó!". Gótikus római katolikus templomát várfallal és kapubástyával erősítették. A várfalon belül láthattuk a különböző vallási felekezetek sírfait (örménykatolikus, református, evangélikus stb.). Csíksomlyó lett volna a következő állomásunk, de a több száz parkoló autó okozta dugó és a kegytemplom előtt tolongó tömeg miatt még meg állni sem tudtunk. Lassan araszolva, lépcsőről-lépcsőre jutottunk előre, és a kihangosított imádságok foszlányaiból, valamint a kifüggesztett transzparensek libegő szövegéből tudtuk meg, hogy Szűz Mária névnapjának dicsőítésére ez a nagy gyülekezet, amely a székelyföldi székely és a moldvai csángó magyar katolikus hívek búcsújáró- és zarándokhelye, hogy meghallgassák a kegytemplomba, illetve a hegyoldalba celebrált misét, s felkeressék a 150 éves templom oltárán elhelyezett csodatevő szűzet. Az ismeretlen alkotó által hársfából kifaragott, úgynevezett Könnyező Madonnát (227 cm magas). A szobor két oldalán köszönetnyilvánító kis táblák vannak elhelyezve. Sajnos mi, ahogy már említettem, nem láthattuk. Bálványos fürdő érintésével jutottunk el a Bufogó-láphoz, amelynek érdekessége a süppedő tözegmoha, a felszíni nyílt vizes részei a feltörő gázok hatására folyamatosan pezsegnek. Aztán hódoltunk a Szent Anna-tónál.

Erdélyi körtúránk kiindulási és visszatérési pontja a Teleki ház, mely nem mindig volt csendes. Egyik este a bőséges vacsora után szájharmonika dallamai bizsergették dobhártyáink hallójárait. Utastársunk, Grek-sza Pali bácsi köszöntötte a Máriákat. A szűk folyósón összeverődött a társaság. Az alkalom szülte nótafa egyre-másra dirigálta a szebbnél szebb népdalokat, magyar nótákat. Még szállásunk dolgozói is megcsodálták a szép alföldi dalokat.

Az időjárás változatlanul kegyes volt hozzánk. Egy pillantás még Bálványosra, annak katolikus temploma

sok neves látogatót fogadott. Márványtábla őrzi többek között Ferenc József, Horthy Miklós, Orbán Viktor ittlétének dátumát. Mítoszok, legendák őrizte Bálványos vára is feltűnt a távolból; kúszó felhőfoszlányok homálya takarta e "még romjaiban is fölséges alkotást, 3500 lábnyi magas hegy tetején...sem villámverés, sem földrengés nem bírta ledönteni...Tetejéről belátni a fél Székelyországot..." (Jókai)

Vissza Szovátára nehézségek árán: ugyanis az egyik településen országos- és heti vásár volt, igazi tarkabarka egyveleg. Jöttek ide Bukarest mellől éppúgy, mint Bánffyhunyardról - ahol azok a csúcsos és csicsás egy életen át félkész bádorgpaloták sorakoznak a főút mellett. Teknővájó, edénykészítő, fafaragó nagybajuszú cigányok. Őket láttuk az állatvásár főszereplőinek, a lovak, szarvasmarhák csereberélőinek is. Fogadott hajcsárjaik terelték a négy lábú portékákat. Végül sikerült átvergődnünk a hamisítatlan vásári tumultuson, s a hegyek őszi díszé mellett indultunk haza szálláshelyünkre.

2010. szeptember 13. Segesvár. A város fölő magasodó 72 méteres hegyen épült várat gyalogosan ostromoltuk meg. Átléptük a város szimbólumává lett négy emeletes Oratorny kapuját, s máris a megelevenedett múltba találtuk magunkat. Majd a hegytetőt megkoronázó Szent Miklós templomba juttotunk. A gótikus templom szentélyének falait adományszőnyegek díszítik azoktól, akik külföldről szerencsésen visszatértek. Mondhatnánk, hogy az egész városban egy ember beszélt magyarul hozzánk, aki kalauzolt bennünket. Olyan szép a város és környéke, mint egy ódón ékszerdoboz. Kertjei alatt ott csordogál a Seges patak, a névadó. A Nagyküküllő völgyében foszlott szerte az 1848-as szabadságharc, egyúttal függetlenségünk ábrándja. (Segesvár 32 000 lakosából 25000 román, 6000 magyar, 1000 roma, 600 német).

Délután szovátai séta a Rózsák útján, a villa negyedben. A férfiak bátrabbjainak lubickolása a Medvetóban, mely nevét kiterített medvebőrhez hasonló alakjáról kapta. Vize tízszer sósabb, mint a tengeré.

Fürdőző társaink is szinte lebegtek a felszínén. Figyelmünkbe ajánlották, hogy integetnek nekünk parton ülőknek, de az nem segítség kérést jelent, hanem azt, hogy jól érzik magukat, mert a víz hőmérséklete a felszínen 20 °C körüli, másfél méter mélyen elérheti az 50-61 °C-ot is. Este elbúcsúztunk Szovátától.

2010. szeptember 14. Vajdahunyadvár. Mátyás büszke vára. Sajnos be nem mehettünk, mert állványerdő jelezte, felújítása folyamatban van. Annyit tudunk, hogy a tatárjárás után épült, a Hunyadiak birtokolták. Hunyadi János halála után özvegye, Szilágyi Erzsébet örökölte. Napjainkban múzeum. Körüljártuk, megcsodáltuk kaputornyait, védőbástyáit. A 71000 lakosából 65000 román, 4000 magyar, 1000 roma. A gyárkérmények erdejében alig lehet megtalálni a híres erősséget, egyszerűbb volna Vajdahunyadvárról beszélni. A millenium tiszteletére fővárosukban felépítették a kicsinyített formájában is megkapó várkastélyt, melyre a maga teljességében és tökéletességében csodálkozhatunk rá.

Déva: várának romjait egy 180 méterrel a Maros völgye fölé emelkedő vulkanikus eredetű magaslaton pillantottuk meg. Mikor feltekintettünk rá, önkéntelenül is a Kőműves Kelemenről szóló Kriza János által másfél száz éve lejegyzett balladát kezdtük el mormolni, dúdolni. Nem a Kőműves Kelemenéket sújtó átok, hanem a mi 48-as honvédek figyelmetlensége folytán omlott le az ország, sőt egész Európa egyik legerősebb vára. Az átokban mégis lehet valami, hiszen a felrobbant löporraktár romjai alatt ott maradt 150 vitézünk. Csoporthunk bátrabbjai vállalkoztunk arra, hogy a 2005-ben üzembe helyezett vársiklót kipróbáljuk. A 170 méteres szintkülönbséget, 282 méteres pályán, 2,5 perc alatt tettük meg. Hát nem mindennapi élmény volt ez biztos, közel 90°-os szögben emelkedtünk, olyan érzés fogott el bennünket, mintha tengeri betegek lennénk, vagy amikor a repülőgép ritkább léggrétegbe érve 10 méreket is süllyed. A vár belseje nem látogatható, körbe sétáltuk, majd a várfal alatti sétáló utca és az ipartelevé fejlődött kisváros panorámájában gyönyörködünk.

Arad: Vesztőhely és temetőhely. A Gyergyói-havasokban eredő Maros - ami a Tiszába torkolló legnagyobb és leghosszabb folyónak számít - Aradnál éri el az Alföldet. A Szabadság-szobor (Zala György alkotása) mellett elsétálva, a Maros feletti hídon mehettünk át az aradi vár környékéhez, amely hatágú csillag formájú és külső sánc övezi, most is katonai objektum. Jobb kéz felé, a vártól délre egy sportpályához értünk, mellette egy magas kőtalapzaton szépen parkírozott helyen áll

az Aradi vértanúk emlékoszlopa. Az emlékmű három oszlopán vértanúk nevét olvastuk a kivégzés sorrendjében. 1849 október 6-a volt a kivégzés napja. Az Obeliszk oldalán a tábornokok neve a kivégzés sorrendjében: Aulich Lajos (56 éves, kötél), Damjanich János (45 éves, kötél), Knézich Károly (41 éves, kötél), Lahner György (54 éves, kötél), Lázár Vilmos (34 éves, féltérdre ereszküedve fogadta a lövést), Leiningen-Westerburg Károly gróf (30 éves, kötél), Nagy-Sándor József (45 éves, kötél), Poeltenberg Ernő (36 éves, kötél), Schweidel József (53 éves, kötél), Török Ignác (54 éves, kötél), Vécsey Károly gróf (42 éves, golyó), Kiss Ernő (50 éves, "kegyelemből" golyó), Desewffy Arisztid (47 éves, "kegyelemből" golyó).

Néma főhajtással tisztelegtünk a haza hőseinek emléke előtt. Egyik társunk elszavalta a Szózatot. A meghatódottság könnyei szorongatták szívünket, amikor a fényes csillagokkal kirakott kora őszi égbolt alatt zengett a "Hazádnak rendületlenül légy híve, Oh magyar..." örök mementója. Gyertyáink lobogó lángjai tették még világosabbá szándékunkat, amikor Kelemen Mihály és Kálmán János barátunk nemzeti színű szalagunkat "Tisztelet a Hősöknek" jeligével helyezte el a csorvásiak nevében.

Szótlanul foglaltuk el helyünket az autóbuszban, hosszú percekig csak a Battonya felé vezető út melletti éjszakai sötétségbe burkolódzó tájat nézegettük nem sok sikerrel. Szeretteink már vártak bennünket, mindenki örömmel nyugtázta, hogy szerencsésen hazaérkeztünk.

Utóirat: Köszöntjük a Csorvásiak Baráti Társaságának vezetőit, akik megszervezték ezt az élményekben gazdag utat: Kelemen Mihály és Kálmán János Urakat! Köszöntjük magunkat, Önöket kedves Hölgyek és Urak! Kik fegyelmessé pontossággal teljesítették programunkat. Tartsa meg mindannyiunk Istene jókedvünket, egészségünket. Vigyük haza tarsolyunkban Erdély folyóinak csobogását, tölgyeseinek, fenyveseinek sóhaját, őseink szent vérével áztatott lankáink illatát. Köszönjük neked Szováta, köszönjük neked ERDÉLY! Kinek pálinkás, kinek buborékos vagy buborék nélküli ásványvizes jó reggeleket és szép napokat kívánok itthon mindenkinek.

Ámen. (Úgy legyen.)

A vágyaiknál csak a lehetőségeik voltak kisebbek.

Három kisgyerek a „vert falú” ház padkáján kuporogva csodálta az álmosan felkelő napot. Előttük a fűszálakon, mint megannyi lámpás világított a harmatcsepp. A csendet a sárgarigó szép trillázása, majd szinte versenyezve egymással a kakukk törte meg.

A gyerekek álmaikat mesélték el egymásnak, miközben a madarak szépen énekeltek. Az egyik gyerek fűtével próbált válaszolni a rigónak, az egy kicsit figyelt, majd folytatta a természet dicséretét, vagy talán a fiókáit taníttatta. A másik kíváncsi gyerek a kakukktól kérdezgette: „hány évig élek?”, nem nagyon számolgatta, de meg volt elégedve a válasszal. Két ember kapával a vállán munkájuk végzésére igyekeztek, oda szóltak a gyerekeknek: -Hát ti a kakasszóra ébredtetek, hogy itt ültök, mint a fecskék ősszel? Nem vártak választ a két mezítlábastól, sem a szandácskában guggoló gyerektől.

Nagymama hívott bennünket „früstökre”, én nem ismertem ezt a szót, a fiúk világosítottak fel, hogy ez reggeli. Még jobban elcsodálkoztam, miért adnak friss tőköt kora reggel, amikor én nem szeretem a tökfőzeléket! Gügye gyerek vagy te: Pesten nem hallottál ilyet? Nagypám a KUK-ban sorkatonaként szolgált I. világháború idején az osztrák-magyar közös hadseregben, ezt és mást németül kellett mondani.

A reggeli szokatlan volt számomra: sültszalonna, főtt krumplival, nagy karéj kenyérral, fonnyasztott leveles salátával, - az utóbbival soha nem tudtam megbarátkozni, - de kaptunk minden reggel frissen fejt tejet, amit még ma is szeretek. Sokat nem lehetett gondolkodni ezen: „eszed, nem eszed - nem kapsz mást!” mondogatták abban az időben, és ezt komolyan is gondolták, a gyerekek nevelésénél! Távolról hallatszott a gulyás dudálása - túlkölése-, Matyinak ki kellett hajtani az utca végére a tehenet, onnan a közeli legelőre vonult a csorda. Kettőnknek a feladata pedig a libák kísérése a tarlóra, búzakalászt legeltetni. Azután majd a „sárgás gödörben” mentek fürödni, ez nem volt nehéz feladat, mert a libák jobban tudták, hogy hová kell menni - tipegni, katonásan libasorban. Ragyogó napsütésben aranyszínű volt a búzatarló, felettünk az eget ilyen szép kéknek Budapesten még nem láttam!

A másik velem lévő fiút Lajosnak hívták, Matyival együtt mint menhelyes volt kihelyezve nagypáméknál. Többször említették, szeretnék ha a szüleik meglátogatnák Őket, de ez nem fordul még elő! Nagyanym főzte az ebédet, kukoricatuskót rakott a tűzre, a faluban sokan ezzel tüzeltek, vagy a kertből kivágott akácfával. Télen is két kenyérsütés között ez melegítette fel a lakószobát. A legtöbb háznál kemencében sütötték a kenyeret. Ilyenkor kis cipőt, és lángost is készítettek, azzal tudták megállapítani, hogy a kemence kellően fel van-e fűtve. Azért a helyi pékek sem tétlenkedtek, mert sokan tőlük vásárolták a péksüteményt és a szép kenyeret.

Délután az utca a mi játszótérünk volt: szőrlabdával fociztunk, bigéztünk, golyóztunk, nyíllal vagy parittyával célba löttünk. Némely alkalommal pedig „adj király katonát, ha nem adsz, szakítok!”-ot játszottunk. A nagyobb fiúk, akiknek volt aprópénze, pitykézték, ez már egyfajta szerencse játék volt. Késő délután naplementét harangozták a templomban, idősebb asszonyok litániára mentek. A földeken szorgoskodók vállukra akasztották a tarisznyájukat és a kaszát, igyekeztek haza jutni. Ilyenkor a gyerekek örömmel fogadták a „madárlátta kenyeret”, pedig az jól meg-

száradt, hiába volt az árnyékban, a vizeskorsó mellett.

Az emberek, vasárnaponként a misén vettek részt, délután futball mérkőzésen drukoltak saját csapatnak, vagy kugliztak. A győzelmet nagy fröccsel, vagy sörrel ünnepelték meg, ameddig a lehetőségeik biztosította. Utána, otthon a jószág etetése foglalta le őket, kivéve azokat, akik az út árkában aludták az igazak álmát: ott ők voltak a legjobb futballisták, talán gólokat is lőttek, a kugliban is az első dobásra az összes baba eldőlt nekik!? Az otthoniak, akik már annyiszor várták a pityókást, maguk látták el a jószágokat. Ha esett az eső, az emberek csak otthon foglalatostkodtak, a kisiparosok, mesteremberek, - műhelyeikben dolgoztak, örültek annak, ha sok munkát sikerült szerezni. Nagy mennyiségű csapadék esetén, kocsiuton a nagy sár miatt csak lovas kocsik tudtak közlekedni, azok is tengelyig lesüllyedtek. A járdáról se volt tanácsos lelépni, de sok helyen még a kiépítését is későbbre halasztották.

A csorvásiak jó szellemű barátságos, vendégszerető, dolgozó emberek voltak, nem különböztettek meg senkit sem, nemzetiségi vagy vallási hovatartozás alapján. Gyerekeiket is erre nevelték. Orvoshoz csak nagyobb baj esetén jártak - ez nem biztos, hogy jó volt - maguk, és jószágaik kisebb betegségét ők látták el: só, sósborszesz, ecet, hipermangán, tályoggyökér stb. alkalmazásával. Teát kamillából, hársfavirág-ból, birsalmaleveléből készítették. Néhányan a saját ásványvizet használták ivóvíznek, és az ételek főzésére, hűtésére. Többen az egészségesebb artézi, mélykúti vizet fogyasztották. Az iparosok, kereskedők megbecsült tagjai voltak a falu közösségének, de legnagyobb tekintélynek az orvosok, tanítók, és a papok számítottak.

Vissza emlékezve a régmúlt időkre, jó érzéssel tölt el a gyerekkorom, hetven esztendő múltán is! A múlt emlékei nem töltheti be életünket, mert az újabb kihívásoknak kell megfelelni!

Mégis látnunk kell a fejlődést: sokan már gázzal főznek, fűtenek, vezetékes víz van a lakásokban és fürdőszoba, ezek bár nem olcsók, mint a kukoricatuskó, a gémeskút vize, de az egészséges, kényelmes életet biztosítják. Ma már ez természetes, így is van rendjén! Megnyugtató, hogy rendelkezésre áll modern felújított óvoda, iskola, művelődési ház, és sok színvonalas rendezvényen vehet részt a város apraja - nagyja.

Majdnem mindenkinek van kerékpárja, igaz, az idősebbek egy része csak tolja, rátámaszkodva, mint egy guruló görbebotot használja. Korosabb, egyedül élő emberek igénybe vehetik a szociális otthoni elhelyezést. Több embernek már kocsija van, ha néha bosszankodunk is egyes utak állapota miatt, de mégsem a sáros utcán kell közlekedni! Talán csak az idősebbek gondolnak vissza az elmúlt időkre, arra, hogy harminc év alatt is mennyi változás történt kis városunkban!

A ma gyermeke jó emlékként fogja megőrizni gyerekkorát, még ha voltak is gondjai ezzel az idővel! A három napkeltét nézegető, madarak énekét csodáló gyerekből kettő, már csak az égből tekintenek reánk. Én meg olykor a lenyugvó napot nézegetem.

Juhász Pál

Az Edison Klub tehetséggondozó programja

Az Edison Klub vezetőjeként 22 éve próbálom tanítványinkat a kitalálásra, feltalálásra buzdítani. Ebben az évben új pályázati lehetőségek nyíltak meg, az Edison Klub tevékenysége kiszélesedhetett.

Az Oktatásért Közalapítvány, a 126./2008. (XII. 4.) sz. Országgyűlési Határozatban leírt Nemzeti Tehetség Program keretében ír ki tehetséggondozó pályázatokat. Az Edison Klub „A közoktatásban tanulók természettudományos és műszaki kompetenciáinak elmélyítését segítő tehetséggondozó projektek támogatására” kiírt pályázat keretében kapott támogatást. A pályázat megírásában és megvalósításában Kecskés Beáta, technikát és természettudományos tárgyakat tanító tanárnő is részt vesz, aki a technikai kreativitásban tehetségesnek mutatkozó tanulók lemaradó képességeit AVS trénerként fejleszti. A fenti témában, két korcsoportban belső pályázatot írtunk ki tanulóinknak. Ez a programunk december 15-én, a pályázatra érkezett munkák díjazásával zárul.

Egy következő pályázaton lehetőséget kaptunk az Edison Klub tehetséggondozó nyári tábor megvalósítására. A 2010. június 28 – július 2-ig tartó táborban 27 tanuló vett részt. A hangsúlyt az érzékelés fejlesztésére, a logikai játékokra helyeztük. Az érzékelés fejlesztésében kiemelt programként szerepelt a Szeged melletti

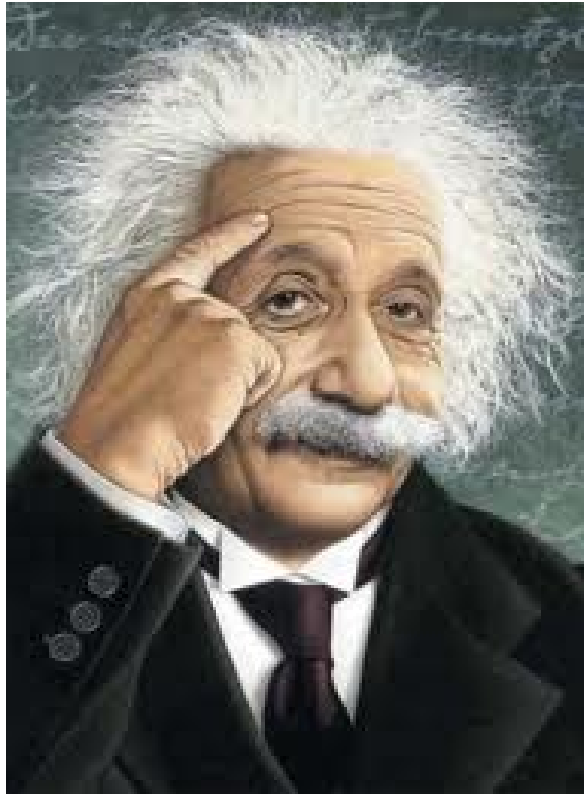
Csú-Sziki Kalandpálya. Nem maradhattak el a mozgásos játékok sem: ping-pong, kosárlabda, locsolkodás. Váltott csoportokban szervezte Kecskés Beáta tanárnő az AVS tréningeket is.

Harmadik nyertes pályázatunk lehetővé teszi, hogy a megkezdett természettudományos – műszaki programunkat 2011. május 31-ig folytassuk.

2009-ben az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet pályázatot hirdetett, melyben iskolai jó gyakorlatokat kerestek. Rövid ismertetőt küldtem az Edison Klubról, melynek eredményeként Földes Petra, az intézet képviselője 2010. május 28-án iskolánkban járt megismerni az Edison Klub tevékenységét. A látogatás eredményét az alábbiakban foglalta össze:

„Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetben az ÚMFT TÁMOP 3.1.1 - 21. századi közoktatás – fejlesztés,

koordináció program keretében, a 6.4.3. számú, „A kulcskompetenciák komplex fejlesztésének vizsgálata és modelljei az iskolázás bevezető és alapozó szakaszában” című projektben készül egy nemzetközi és hazai jó gyakorlatokat bemutató kötet. Ebben 10 olyan iskolát mutatunk be, ahol a komplex kompetenciafejlesztés valóságos gyakorlat. A bemutatott programok közé kerül a Murvai József vezette Edison Klub, melynek munkáját egy májusban lezajlott iskolalátogatás nyomán ismertük meg, és mind a készségfejlesztés, mind a tehetséggondozás terén is kiemelkedőnek tartjuk. Az Edison Klub történetét tárgyakban és újságcikkekben bemutató kiállítás meggyőzően mutatta be a program szakmai megalapozottságát, a beszélgetésben megszólaló és a foglalkozáson részt vevő gyerekek pedig híven bizonyították a foglalkozások pedagógiai sikerességét.

A hazai jó gyakorlatokat megismerve állíthatom, hogy az Edison Klub egészen sajátos, újszerű, példaértékű kezdeményezés a kreativitás fejlesztésében, a tehetséggondozásban és nem utolsósorban a természettudományos készségek fejlesztésében is.”

További terveink: Rusznák Gyuri hat évvel ezelőtt vázlatot készített egy vízpárás kivetítőről, amelyhez hasonlót orosz mérnökök 2010-ben megalkottak. Ez ráirányítja a figyelmet arra, hogy az Edison Klub ne érjen véget a ballagással tanulóink számára, hanem keressük a lehetőségeket további ötleteik megvalósítására is. Kecskés Beáta tanárnő tehetséggondozó szakvizsgára készül a Szent István Egyetemen. Így megalakíthatjuk az Edison Klub tehetségpontot, hogy városunkban, majd térségünkben is segítségükre lehessünk a kreatív, alkotó fiataloknak.

Egy iskolában akkor működhet eredményesen egy tehetséggondozó program, ha a gyerekek és a szüleik is megismerik a célkitűzéseket, és támogatják azok megvalósítását. Egy szülői munkaközösségi értekezleten ismertettem a megjelent képviselőkkel programjainkat, melyekkel egyetértettek. Bízunk abban, hogy az iskolavezetés is támogatni fogja tehetséggondozó programjainkat.

Murvai József
az Edison Klub vezetője

I. CSSK KUPA

2010. 10. 10 - én első ízben került sor a CSSK Kupa megrendezésére! A résztvevő négy település közötti jó viszonynak köszönhetően egy kupasorozat első állomásaként Csorváson mérhették össze tudásukat és felkészültségüket, az U-9 és U-11 labdarúgó csapatok!

Rengetek izgalmas pillanat, szebbnél-szebb gólok, remek védek és páráz mérkőzések emelték a torna színvonalát, amelyen a következő eredmények születtek:

U-9 korosztály:

1. Mezőhegyes
2. Medgyesegyháza
3. Csorvás
4. Szabadkígyós

Különdíjasok:

Legjobb kapus:

Klárík Ádám (Medgyesegyháza)

Legjobb mezőnyjátékos:

Szabó-Nagy Ábel (Csorvás)

Gólkirály:

Szűcs Zsolt (Mezőhegyes) 5 találat

Legjobb hazai játékos:

Darida Gergő

U-11 korosztály

1. Szabadkígyós
2. Medgyesegyháza
3. Mezőhegyes
4. Csorvás

Különdíjasok:

Legjobb kapus: **Pavló Péter** (Medgyesegyháza)

Legjobb mezőnyjátékos: **Sebestyén Máté** (Szabadkígyós)

Gólkirály: **Isaszegi Máté** (Mezőhegyes) 8 találat

Legjobb hazai játékos: **Bús Balázs**

Az eredményhirdetés után egy Edzők-Szülők focimeccs következett, amely a trénerek győzelmével zárult.

A nap utolsó programja a közös ebéd elfogyasztása volt. Bízunk benne, hogy sikerült hagyományt teremtenünk és minden évben meg tudjuk rendezni a CSSK Kupát!

Szeretnénk köszönetet mondani Béres Gábornak a különdíjak felajánlásához, Benyovszki Péternek és Raczkó Lászlónak az ebéd elkészítéséhez, illetve minden segítőnek aki hozzájárult a torna sikeres lebonyolításához! Köszönjük!

Araczkai Tibor, Zsiga Iván
CSSK Labdarúgó Szakosztály Utánpótlás Szakág

Csorvás Város Önkéntes Tűzoltó Egyesülete ezúton köszöni meg támogatóinak a 2009. évi 105908 Ft adó 1 % felajánlást, amit felszerelés, gyakorló ruhák vásárlására fordított.

A továbbiakban is várjuk támogató felajánlásait. Adószámunk:18374766-1-04.

A csorvási **Nefelejcs Népzenei Egyesület** megköszöni a támogatóinak a 18 ezer Ft összegű felajánlást az SZJA 1%-ból.